

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinqve Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

D. Ioannes Scotus, Diaconus, & Doctor, ac Academiæ Papiensis fundator.
cap. XCV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

D. IOANNES SCOTVS:
Diaconus, & Doctor, ac Academia Pa-
piensis fundator.

Hic

*Aedificauit Gymnasium secundum leges. 1. Mac. 1.
Cap. XCV.*

Ab eo tempore quo S. Neotus noster, scholas Oxoniae collocarat, deinceps fuerunt viri semper, praesertim vero Monachi, in insula Angliae disertissimi, & eruditissimi, qui tanquam doctrinarum riuuli, ab illo fonte perpetuo decurrentes, non modo Angliam, sed Galliam quoque ac Italiam, mellifluis disciplinarum genere irrigarunt. Nam Carolus Magnus Alcuinum ab Offa Merciorum Rege in Galliam missum, conciliandae amicitiae causa, cum uideret in homine plurimas esse litteras, quamobrem merito ei honor esset habendus, ex legato hospitem fecit suum, ex hospite praecceptorem, uti alibi est expositum: uetus Atheniensium, credo, imitatus exemplum, qui Gorgiam a Leontinis publice ad se missum, legationis munere defunctum, Athenis detinuerunt, eius capti eloquentia. Alcuinus itaque homo Anglus, in Gallia deinde moratus, Lutetiae Parisiorum bonas litteras profiteri cepit, eoque auctore non multo post ipse Carolus in ea Urbe primus Gymnasium collocauit, & in Italia Ticini, quae nunc Pavia nuncupatur, alterum. Fuit is annus salutis nostrae circiter 792. Alcuino iam defuncto, cum duos ferunt Monachos ex Scotia in Galliam delatos, se sapientiam venalem habere, magna uoce testantes, mercedis loco cibaria & uestiaria duntaxat petiisse: & istorum alterum qui Clemens nominabatur, a Carolo Lutetiae retentum, eique ex omni ordine ciuitatis traditos iuuenes in disciplinam; Alterum vero (isque est qui Monachi habitu, tabulam lapideam sapientiae imagine decoratam, manibus tenentis, praesentem Ramum claudere conspicitur) Ioannem uidelicet, Scotum, monachum Londinensem, ordinis D. Benedicti, congregationis Giribennae, Bedaeque Venerabilis discipulum, in Italiam transisse, ac Ticini docuisse, primaque Almae illius Vniuersitatis fundamenta iecisse, quae in eum, quem nunc uidemus splendorem, postea excreuit:

creuit: Vnde iure monastico Benedictino ordini gratiæ reddenda, quod per eius alumnos tantus literarum fructus in Italiam vsque promanarit. Cum autem esset hic Ioannes uir doctissimus, scripsit mira eruditione,

In Euangelium Matthæi, lib. 4.

De officiis humanis, lib. 1.

De diuisione naturæ, lib. 1.

Hic proculdubio est ille Ioannes Scotus, cognomento Erigena, Abbas Vercellensis (licet Trittemius noster aliter sentire videatur, de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 2. c. 27. & 46.) cui primæua librorum Sacratissimi Dionysii Areopagitæ translatio adscribitur, quos iussa Ludouici Pii, siue ut alii uolunt, Caroli eius filii, Imperatoris, ex Græco, Latinos fecit, eosque suis etiam commentariis primus omnium explanauit, qui cum Dionysii Carthusiani operibus excusi sunt Colonia anno 1536. in folio.

D
Wion

Ligni Vitæ

P. II.

81

RA-